

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27C/151/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112223950
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112223950.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou, v právnej veci navrhovateľa spol. Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO 35 697 270, proti odporcovi M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. L. T. XXXX/XX, Ž., o zaplatenie 533,33 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 300,97 eur spolu so 7 %-ným úrokom z omeškania ročne odo dňa 08.03.2006 do zaplatenia, všetko v lehote do 15 dní po právoplatnosti rozsudku.

Návrh vo zvyšku sa z a m i e t a .

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania titulom trov na zaplatenom súdnom poplatku vo výške 4,05 eur do 15 dní po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 12.06.2012 (doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.07.2012) domáhal súdneho výroku, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 533,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7 % ročne z dlžnej sumy od 23.03.2006 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že uzavrel s odporcom dňa 23.10.2005 Zmluvu č. A2056167 (ďalej len „Zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňuje odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo 0905797432.

Navrhovateľ pri uzavretí Dodatku k Zmluve č. A2056167 odpredal odporcovi mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie značky Siemens S65 za akciovú kúpnu cenu 32,86 eur.

Tým, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období 16.11.2005-16.01.2006 porušil zmluvné povinnosti a v zmysle Dodatku k Zmluve č. A2056167, časť následky neplnenia si zmluvných povinností, je povinný zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 232,36 eur.

Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 08.03.2006 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty, vyzval ho na ich úhradu a následne v zmysle Článku 4. Všeobecných podmienok ukončil platnosť Zmluvy č. A2056167.

Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky za poskytnuté služby.

Navrhovateľ následne v časti zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie zakúpený odporcom, trvale upustil od vymáhania v časti, ktorá prevyšuje rozdiel medzi akciovou cenou a predajnou cenníkovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, na základe čoho tak žiada súd, aby zaviazal odporcu na zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške 232,36 eur.

Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami čl. 11, bod 11.14, a to počnúc dňom nasledujúcim po dátume splatnosti uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. od 23.03.2006.

Navrhovateľova pohľadávka voči odporcovi ku dňu podania návrhu pozostáva s neuhradených služieb vo výške 300,97 eur a z nároku na doplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške 232,36 eur, t.j. celkom 533,33 eur.

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne nevyjadril.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 07.11.2012 navrhovateľ zmenil právnu kvalifikáciu uplatnenej zmluvne pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie pričom uviedol, že túto sumu si od odporcu uplatňuje titulom náhrady škody.

Preskúmaním vyššie uvedeného podania podľa jeho obsahu v súlade s ustanovením § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) súd dospel k záveru, že keďže navrhovateľ zmenil právnu kvalifikáciu tak, že sumy 232,36 eur sa domáha nie titulom zmluvnej pokuty, ale titulom náhrady škody, jedná sa o zmenu návrhu na začatie konania, o ktorej navrhnutej zmene je potrebné rozhodnúť procesným rozhodnutím.

Uznesením č.k. 27C 151/2012-50 zo dňa 05.12.2012 súd navrhovanú zmenu návrhu pripustil.

Nakoľko sa v danej veci jedná o drobný spor v zmysle ustanovenia 200ea ods. 1 OSP, súd podľa ustanovenia § 156 ods. 3 OSP v spojitosti s § 115a ods. 2 OSP účastníkom oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku.

Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku dňa 10.04.2013 o 9.45 hod. v pojednávacej miestnosti číslo dverí 106 na I. poschodí tunajšieho súdu nedostavili, volaní neboli.

Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané oboznámením listinných dokladov, a to najmä Zmluvy o pripojení č. A2056167 zo dňa 23.10.2005, Dodatku k zmluve o pripojení č. A2056167 zo dňa 23.10.2005, Pokusu o pokonávku zo dňa 08.03.2006, Faktúry, Všeobecné podmienky navrhovateľa a iné, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

Podľa Zmluvy o pripojení č. A2056167 zo dňa 23.10.2005 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi účastníkmi konania podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Dňa 23.10.2005 bol uzavretý dodatok k tejto zmluve o pripojení a v zmysle tohto dodatku bol odporcovi predaný mobilný telefón Siemens S65 za kúpnu cenu 32,86 eur. Zároveň tu bola dohoda o zmluvnej pokute vo výške 232,36 eur podľa bodu 2.4. v prípade porušenia povinnosti účastníka. Podľa bodu 3.7. odporca vyhlásil, že si je vedomý, že mu je telefón predávaný za cenu uvedenú v dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou trhovou cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku vzhľadom na výšku zľavy so spotrebiteľskej ceny, ako aj obsahu prílohy č. 1 by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda, a to minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu.

Podľa Pokusu o pokonávku zo dňa 08.03.2006 bolo zistené, že navrhovateľ žiadal, aby odporca zaplatil pohľadávku za zúčtovacie obdobie november 2005 suma 452,60 eur, december 2005 suma 105,42 eur

a január 2006 suma 66,92 eur, suma spolu celková pohľadávka 626,27 eur. Navrhovateľ žiadal, aby odporca zaplatil najneskôr do 22.03.2006.

Podľa predložených faktúr bolo zistené, že navrhovateľ fakturoval odporcovi sumu 452,60 eur faktúrou so splatnosťou 30.11.2005 č. faktúry 8264128317, sumu 105,42 eur faktúrou so splatnosťou 29.12.2005 č. faktúry 8264447709, sumu 1,33 eur faktúrou so splatnosťou 30.01.2006 č. faktúry 1003975013 a sumu 66,92 eur faktúrou so splatnosťou 30.01.2006 č. faktúry 8264784329, a to za mesačné poplatky, upomienku, odpojenie a znovu pripojenie.

Navrhovateľ zároveň predložil aj všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. vydané v súlade so zákonom č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov.

Na základe dokladu mal súd zistené, že zariadenie Siemens S65 malo akciovú cenu s DPH 32,86 eur a predajná cena s DPH bola 265,22 eur.

Na základe dokladu mal súd zistené, že z faktúry č. 8264128317 zostala neuhradená suma 127,30 eur.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“): Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 2 zákona: Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a) zákona: Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ustanovenia 42 ods. 4 písm. b) zákona: Účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“): Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ: Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase, v ktorom došlo k omeškaniu odporcu s plnením peňažného záväzku voči navrhovateľovi: Výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. (Sadzby sú uverejnené na internetovej stránke NBS SR).

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 OZ: Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Súd v konaní postupoval v zmysle § 132 OSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Zároveň podľa § 120 ods. 3 OSP si súd osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanovením § 153 ods. 1 OSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V konaní súd vykonal a zhodnotil dokazovanie podľa vyššie uvedených procesných zásad a dospel k takému záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný aj keď len v časti v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami ako aj zmluvou, ktorá bola uzavretá medzi účastníkmi konania. Nesporne bolo v konaní preukázané, že účastníci uzavreli Zmluvu o pripojení č. A2056167 dňa 23.10.2005 v súlade s ustanovením § 43 ods. 1 zákona. Na základe predmetnej zmluvy v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tu vznikla povinnosť odporcovi, aby zaplatil cenu za poskytnutú verejnú službu tak, ako bola táto cena vyčíslená navrhovateľom. Pretože odporca riadne nezaplatil, a to ani napriek výzve navrhovateľa bolo rozhodnuté o povinnosti odporcu zaplatiť dlžnú sumu, ako cenu služieb vo výške 300,97 eur a podľa citovaného ustanovenia § 517 ods. 1,2, OZ je povinný odporca zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške určenej podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. 7,0 % ročne, a to odo dňa 23.03.2006 do zaplataenia. Na základe pokusu o pokonávku zo dňa 08.03.2006 navrhovateľ vyzval odporcu na zaplataenie dlžnej sumy v lehote do 22.03.2006 a keďže odporca ani v tejto dodatočne poskytnutej lehote nezaplatil, tak sa dostal do omeškania a odo dňa nasledujúceho 23.03.2006 mu vznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania.

Súd návrh vo zvyšku o zaplataenie sumy 232,36 eur titulom náhrady škody zamietol. Navrhovateľ v konaní výslovne uviedol, že táto suma predstavuje náhradu škody, na ktorú vzniklo navrhovateľovi právo pri porušení odporcu riadne platiť za poskytované služby a následné nedodržanie viazanosti. Pôvodne sa tejto sumy síce domáhal ako „zníženej zmluvnej pokuty“, uznesením č.k. 27C 151/2012-50 zo dňa 05.12.2012 však bola na základe návrhu navrhovateľa pripustená zmena návrhu tak, že uvedenej sumy sa domáhal ako náhrady škody.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že náhrady škody sa navrhovateľ domáha podľa bodu 3.7. dodatku k zmluve o pripojení, kde sa výslovne konštatuje, že ak nebude dodržaná odporcom doba viazanosti, tak vzniká právo na náhradu škody, a to vo výške minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Cena mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, za ktorú bol predaný odporcovi bola 32,86 eur a predajná cena bola 265,22 eur, čo je rozdiel 232,36 eur.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že navrhovateľovi škoda podľa ustanovenia § 420 OZ nevznikla. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 420 OZ sú protiprávne konanie, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou a zavinenie. Protiprávne konanie je také, ktoré je v rozpore s objektívnym právom a spočíva buď v konaní alebo opomenutí. Preto, aby konanie bolo kvalifikované ako protiprávne je potrebné porušenie právnej povinnosti, ktorá bola uložená občanovi. Právne povinnosti vyplývajú buď priamo z právnych predpisov, zo zmluvy alebo z iných právnych skutočností. Rozpor s právnymi predpismi je vtedy, ak konanie priamo porušuje právne predpisy, alebo aj vtedy, keď právne predpisy obchádza. Protiprávnosť sa nepredpokladá a poškodený má povinnosť ju dokazovať. Ďalšou podmienkou na vznik zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody. Pojem škoda je definovaný tak, že ide o majetkovú ujmu, teda o ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného. Pritom majetková ujma môže existovať len vtedy, ak ju je možné objektívne vyjadriť peniazmi. Pri vecnej škode sa rozoznáva škoda skutočná a ušlý zisk a skutočná škoda je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti a príčinnej súvislosti s ňou. Ďalej je potrebná existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že je potrebné z celého reťazca všeobecnej príčinnosti sledovať len tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité

pre zodpovednosť za škodu. Najprv je potrebné zistiť, či bola škoda spôsobená v zmysle občianskeho práva a potom je potrebné zisťovať existenciu príčin tejto škody. Takýmito príčinami môže byť protiprávny úkon, úmyselné konanie proti pravidlám občianskeho spolužitia, určitým spôsobom kvalifikovaná škodná udalosť a iné. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe skutočností ktoré prichádzajú do úvahy ako príčina vzniku škody existuje tá skutočnosť, s ktorou OZ zodpovednosť v danom prípade spája. Posledným nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za spôsobenú škodu je zavinenie, ktoré býva definované ako psychický vzťah škodcu k vlastnému protiprávnemu konaniu a k škode. Tento vzťah je vyjadrený buď ako priamy alebo nepriamy úmysel, alebo ako vedomá alebo nevedomá nedbanlivosť. Zavinenie ako psychický vzťah musí zahrňovať všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty, teda protiprávny úkon, škodu a príčinnú súvislosť medzi nimi. Občiansky zákonník je vo všeobecnosti založený na princípe zodpovednosti za predpokladané nedbanlivostné zavinenie. Znamená to, že poškodený musí preukazovať, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška je v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Naopak, dôkazné bremeno, ktoré smeruje k vyvráteniu domnienky viny nesie škodca, ktorý ak sa chce vyviniť musí preukázať, že na škode z porušenia právnej povinnosti nenesie žiadnu vinu. Táto domnienka sa týkala nedbanlivosti a nevzťahuje sa na úmyselné konanie.

Súd vychádzal z týchto všeobecných predpokladov zodpovednosti za škodu a dospel k takému záveru, že nie sú splnené uvedené podmienky, a tak nie je tu daná ani zodpovednosť odporcu za škodu, ktorú si uplatňuje navrhovateľ v tomto konaní. Navrhovateľ protiprávne konanie odporcu videl zrejme v tom, že tento porušil svoje povinnosti a riadne neplatil za poskytované služby, a tak nedodržel lehotu viazanosti 24 mesiacov podľa dodatku k zmluve o pripojení. Následkom tohto, a teda v príčinnej súvislosti s takýmto konaním vznikla škoda, ktorá vlastne pozostáva z rozdielu v cene mobilného telefónu, a to akciovej cene, za ktorú bol tento predaný odporcovi a predajnej skutočnej cene. Súd dospel k takému záveru, že u odporcu by bola splnená podmienka protiprávneho konania, a to konania v rozpore so zmluvnými podmienkami tak, ako sú uvedené v dodatku, a to, že odporca si riadne neplnil svoje povinnosti a neplatil za služby, a tak skutočne došlo zo strany navrhovateľa k ukončeniu zmluvného vzťahu, a tak odporca nedodržel podmienku 24 mesačnej viazanosti. Zároveň ale s takýmto konaním odporcu nie je v príčinnej súvislosti škoda tak, ako si uplatňuje navrhovateľ. Škoda ako majetková ujma, a to zmenšenie majetkového stavu poškodeného mala vzniknúť vtedy, keď navrhovateľ predal odporcovi podľa dodatku zľavnený mobilný telefón, čo bolo dňa 23.10.2005, keď bol uzavretý predmetný dodatok k zmluve o pripojení. Tým, že navrhovateľ predal zľavnený telefón odporcovi, podľa vyjadrenia navrhovateľa, došlo k vzniku škody, a to vo výške zľavy z kúpnej ceny za mobilného telefónu. Až následne odporca nedodržel svoju povinnosť a riadne neplatil za služby poskytované navrhovateľom. V takomto prípade najskôr došlo k zníženiu majetkovej sféry navrhovateľa, keď poskytol zľavu na mobilný telefón a až po uplynutí času došlo k porušeniu povinnosti odporcu riadne platiť za služby koncom roku 2005, ako vyplýva z pokusu o pokonávku a z predložených faktúr. Nebola teda splnená základná podmienka, a to, že existuje protiprávne konanie škodcu a v príčinnej súvislosti s týmto protiprávnym konaním je vznik škody, pričom je zrejme, že najskôr je protiprávne konanie a až potom nasleduje vznik škody. Nebola zachovaná táto časová postupnosť a navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by škoda ako zmenšenie jeho majetku vznikla v dôsledku protiprávneho konania odporcu, a to neplatenia za služby poskytované navrhovateľom a následne ukončenia zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Podľa uzavretého dodatku k zmluve o pripojení, navrhovateľ poskytol odporcovi zľavu na ceny mobilného telefónu a s týmto poskytnutím zľavy nie sú spojené žiadne právne následky pri porušení povinnosti odporcu. Právo na náhradu škody nevyplýva z citovaného článku 3.7., z ktorého ho zrejme vyvodzoval navrhovateľ, aj keď sa v tomto článku hovorí o škode. V tomto prípade ale neboli splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu podľa cit. § 420 Občianskeho zákonníka, a tak v tejto časti o zaplatenie sumy 232,36 eur ako náhrady škody, ako aj príslušného úroku z omeškania, bol návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnutý.

Vo výroku o náhrade trov konania medzi účastníkmi rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ bol v konaní čiastočne úspešný. Jeho úspech spočíva v priznaní istiny 300,97 eur a úroku z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 300,97 eur od 23.03.2006 do zaplatenia. Neúspech

navrhovateľa predstavuje zamietnutie návrhu čo do zaplatenia sumy 232,36 eur a úroku z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 232,36 eur od 23.03.2006 do zaplatenia.

V percentuálnom vyjadrení, ak súd zohľadní, že plný úspech, t.j. 100 %, by znamenal, ak by odporca zaplatil, resp. bol zaviazaný navrhovateľovi zaplatiť istinu 533,33 eur (ako bola žiadaná návrhom na začatie konania) spolu s úrokom z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 533,33 eur od 23.03.2006 do zaplatenia (t.j. pre účely výpočtu úspechu vo veci do dňa vyhlásenia rozsudku - 10.04.2013), teda pre účely výpočtu úspechu vo veci priznanie sumy 796,80 eur, tak navrhovateľ bol priznaním istiny 300,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 300,97 eur od 23.03.2006 do zaplatenia úspešný v 56,43 %, neúspešný bol v 43,57 %. Čistý úspech navrhovateľa vo veci (úspech mínus neúspech) predstavuje 12,86 %, v ktorom pomere má navrhovateľ podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 142 ods. 2 OSP voči odporcovi nárok na náhradu trov konania.

Navrhovateľ si uplatnil trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku, t.j. v sume 31,50 eur. Nakoľko tieto náklady boli nesporne účelne vynaložené na uplatnenie práva navrhovateľa, súd navrhovateľovi priznal náhradu sumy 4,05 eur predstavujúcej 12,86 % zo zaplateného súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.